E-postayla Sahte SWIFT Talimatı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	24.12.2025	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/2503	2025/7768	HMK 353/1-b(1), HMK 370/1, TBK 52, TTK 18/2

ÖZET

Şirketin e-posta hesapları ele geçirilerek gönderilen sahte talimatlarla yapılan 13 SWIFT transferinde, talimatlar gerçeklerinden ayırt edilemediği ve şirket üç ay boyunca durumu fark etmediği için bankaya kusur yüklenmedi; 10,67 milyon euroluk tazminat davasının reddi onandı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/e-posta-ele-gecirilerek-sahte-swift-talimati-banka-2025-7768/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/2503 E. , 2025/7768 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : ... Bölge Adliye Mahkemesi 12. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2022/1728 Esas, 2025/311 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, Yargıtayca duruşma istemli olarak davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi. Duruşma için belirlenen 23.12.2025 günü hazır bulunan davacı vekilleri Avukat ... ve Avukat ... ile davalı vekilleri Avukat... ve Avukat ... dinlenildikten sonra duruşmalı işlerin yoğunluğu ve süre darlığından ötürü işin incelenerek karara bağlanması ileriye bırakıldı. Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü.

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili şirketin 1989 yılında kurulduğunu, o tarihten beri tıbbi malzeme ilaç pazarlama ve dağıtım sektöründe iştigal ettiğini, davalı banka ile 19.01.2012 tarihinde "bankacılık hizmet sözleşmeleri" imzalayıp bu çerçevede mevduat hesabı açtırdığını, sözleşmenin sebebinin müvekkili şirketin İran'a yaptığı sağlık malzemesi ihracatı nedeniyle bankaya yatırılacak ihracat bedellerinin tedarikçi firmalara ödenmesi olduğunu, tedarikçi firmalara yapılacak ödemelerin az sayıda tedarikçi ile sınırlandırıldığını, sadece 7 firmaya havale yoluyla ödeme yapılabildiğini, bu sınırlamaya bizzat bankanın kendilerini yönlendirdiğini, açılan hesabın bankanın direktifleri ve yönlendirmeleri ile kullanılabildiğini, hesabın açıldığı 2012 yılından 2017 yılına kadar olan dönemde bankanın politikası gereğince sadece davacı şirketin hesaplarına yapılan transferler dışında 54 ödemenin tamamının bankaya hesap açılışı esnasında bildirilen 7 adet tedarikçi firmaya yapıldığını, hesaba gelen paraların kaynağının özel olarak bankaca araştırılıp gelen paraların tedarikçilerle bağlantısının olup olmadığının bankaca incelendiğini, tedarikçilere ödeme yapabilmek için müvekkili şirketten özel talimatların istendiğini, 2012 - 2017 Ağustos ayına kadar olan dönemde hesaptan yapılan tüm transferlerin banka tarafından aranılan sıkı kayıtlar ve koşullarla bankanın kontrolü altında yapıldığını, müvekkili tarafından yapılacak bir havale için hesapta yeterli bakiye kalmaması üzerine yapılan araştırmada, 21.11.2017 tarihinde (ceza dosyasında 02.11.2017 olarak bildirilmiş) müvekkili şirketin bilgi ve onayı olmaksızın 16.08.2017 - 10.11.2017 tarihleri arasında toplam 13 adette, yine toplam 11.231.683,28 euro bedelli değişik işlemle aktarım yapıldığının öğrenildiğini, bunlardan ...'a yapılan havalenin henüz üçüncü şahıslar tarafından çekilemeden el konulup kurtarıldığını, ancak kalan bedellerin üçüncü şahıslara ödenmiş olduğunu, böylece müvekkili şirketin 10.672.991,28 euro zararının oluştuğunu, basit bir incelemeyle bile sahte oldukları anlaşılabilecek talimat ve eklerine dayanarak yapılan usulsüz para transferlerinden dolayı davalı bankanın ağır kusuru bulunduğunu, davalı banka tarafından çok kısa bir süre içinde ve çok yüksek bedelli 13 adet havaleden şüphe edilmesi gerektiğini, önceki dönemlerde bu kadar kısa dönemde bu miktarlı havalelerin gerçekleşmediğini, bankanın gerekli incelemeleri yapması ve mutlaka açık teyit alması hâlinde ödemeleri yapması gerektiğini, davalı bankanın gerek yasa gerekse banka mevzuatı ve bankacılık hukuku gereğince kendisinden beklenen özeni göstermediğini, bu nedenle müvekkilinin zararını gidermesi gerektiğini, bu hususun davalı bankadan istendiği, ancak sonuç alınamadığını ileri sürerek 10.672.991,28 euronun temerrüt tarihi olan 18.12.2017'den itibaren aynı döviz cinsi üzerinden işlemiş en yüksek ticari temerrüt faiziyle davalı bankadan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacı şirketin medikal ürünlerin ülkeler arası transit ticaretiyle iştigal eden bir şirket olduğunu, müvekkili banka ile 2011 yılından beri çalıştığını, davacı şirketin talep ve tercihi doğrultusunda elektronik posta ekinde iletilen işlem talimatlarına istinaden hesaplarından EFT ve havale işlemlerinin gerçekleştirildiğini, elektronik ortamda bankacılık hizmeti verilmesinin davacının talebi olduğunu, sözleşmeyle bu hususun davacı şirketçe de kabul edildiğini, aralarındaki sözleşme ve ilişki çerçevesince, davacı bankanın hesaplarına gelen ürün bedellerinin kendi adına ya da farklı firmalar adına hesaplardan yabancı para transferleri şeklinde çıkışlarının gerçekleştirildiğini, her bir transfer işleminde mutat iş akışı ve bankacılık prosedürü gereğince aşamaların şu şekilde gerçekleştiği, davacının yetkilisi ve sahibi olan ...'nin e-posta

adresi üzerinden ya da çalışanı ...'in e-posta adreslerinden gelen transfer talimatı ve alım satım faturaları ile ilgili belgelerin öncelikle bankaya ulaşması, bu aşamadan sonra iletilen talimat ve ekindeki belgelerin imza, fatura ve tutar uyumu kontrollerinin müvekkili bankaca yapılması, şayet bankaca yapılan kontrolde talimat ve ekindeki belgeler yeterli görülürse yabancı para transfer işlemi için genel müdürlük kredi ve dış işlemler operasyonlar daire başkanlığı yaptırımlar daire birimine aktarıldığını, bu birimin transfer lehtarı ve bankasının uluslararası yaptırımlar yönünden bir sakıncalarının olup olmadığının incelenmesi ve bu inceleme sonunda talebin ya reddedildiğini ya da işlemin gerçekleştirildiğini, işlemlerin gerçekleştirilmesi halinde işlem sonucuna ilişkin swift mesajının e-posta ile davacı şirketin kurumsal e-posta adreslerine gönderilmesi ile prosedürün tamamlandığını, taraflar arasında baştan beri yapılan havalelerde bu prosedürün işletildiğini, davacının kabul etmediği 13 işleme ait swift mesajlarının da davacının sahibi ve yetkilisi olan ...'ye ve çalışan ...'in e-posta adreslerine gönderildiğini, aynı dönemde aynı e-posta adreslerine 24.08.2017 - 27.10.20 17... .11.2017 tarihleri olmak üzere 3 kez de hesap ekstreleri gönderildiğini, davacı şirketin dava konusu ettiği zararına ilişkin 12 adet işlemiyle ilgili yakınmaları nedeniyle müvekkili banka tarafından bu havaleleri alan lehtar firmalar aleyhine 24.11.2017 tarihinde ... Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulduğunu, hatta ... şirketine çıkarılan havaleye konu 558.842,00 euro bedele de bu şikayet sonunda el konulduğunu, müvekkili bankanın dava konusu her havalede taraflar arasında mutat hale gelmiş uygulama prosedürüne aynen riayet ettiğini, e-posta yoluyla alınan talimatlar çerçevesinde bankaca talimat ve ekindeki fatura ve belgelerin incelendiğini, uygun bulunması nedeniyle yukarıda izah edilen prosedür çerçevesinde havalelerin gerçekleştirildiğini, havalelerin gerçekleştirildiğine dair swiftlerin davacı şirketin kurumsal e-posta adreslerine derhal gönderildiğini, daha önce gerçekleşen ve itiraza uğramayan havalelerde olduğu gibi bu swiftlerle davacıya bilgi verildiğini, davacı şirketin 3 ay kadar bir süre sonra bu havalelere itiraz ettiğini, bu kadar süre içinde e-postaya gelen swiftleri görmemesi, banka hesaplarını kontrol etmemesinin kendi kusuru olduğunu, bu konuda bankaya sorumluluk yüklenemeyeceğini, aynı dönemde 10.10.20 17... .11.2017 tarihinde aynı yöntemle iki transferin daha gerçekleştiğini, dava konusu olmayan bu iki transfere davacının herhangi bir itirazının bulunmadığını, bu transferlerin kendi talimatları çerçevesinde yapıldığını kabul ettiğini, bankanın her yaptığı havale ya da işlem için müşterilerinden teyit alma zorunluluğunun bulunmadığını, böyle bir zorunluluğun da yüklenemeyeceğini, bankanın kusurunun bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalı bankanın kurmuş bulunduğu ...ye üçüncü şahısların girip müdahale edip etmedikleri hususunda davacı şirketin bilgisayarları üzerinde inceleme yapılmasına karar verildiği, davacı vekilinin 15.04.2021 tarihli celsedeki beyanı ile müvekkili şirketin kayıtlarının incelenmesine gerek olmadığını, bu incelemeyle de müvekkili şirketin e-posta trafiğinin üçüncü kişiler tarafından ele geçirilmesinin, bu yolla bankaya havale talimatı gönderilmesinin söz konusu olmadığını, bu hususu kabul ettiklerini, iş bu davadaki tazminat taleplerini bankanın havaleler sonrası işlemlerde gerekli itina ve özeni göstermemesine dayandırdıklarını beyan ettiği, bu beyanla birlikte üçüncü kişilerin bankaca sağlanan sisteme davacının hiç bir kusuru olmaksızın tamamen dışarıdan bir müdahale ile

girdikleri gibi bir durumun bulunmadığının anlaşıldığı, her ne kadar davacı vekili ... ve ... firmalarına yapılan havalelerin müvekkilinin bilgisi dışında olduğunu, ... firmasına yapılan 5 havalenin zaten dava konusu olan havaleler içinde bulunduğunu, sadece ... firmasına ve ... şirketine yapılan havalelerin müvekkilinin talimatıyla yapıldığını, ancak ... şirketinin, davacı şirketin hissedarı ve sahibi olduğu bir şirket olduğunu, bu nedenle ona gönderilen havalelerin 7 tedarikçi ile yapılan sınırlama dışında bir havale sayılamayacağını, şirketin kendine gönderilen bir havale niteliğinde bulunduğunu öne sürmüş ise de, davacı şirketin kurucusu ve ortağı olup yetkilisi olan ...'in annesi ...'un ...'e ortak olduğunun ve bu iki şirket arasındaki bağlantının bundan ibaret olduğunun davalı banka tarafından bilinmesinin beklenemeyeceği, yine ... firmasının da 7 tedarikçiden biri olan ... bağlı bir şirket olduğuna dair davacı vekilince sunulmuşsa da, aralarındaki bağın davalı banka tarafından bilinmesinin mümkün olmadığı, bu bağları gösterecek şekilde davalı bankaya davacı şirketin herhangi bir bilgi ya da belgeyi daha önce gönderdiğini iddia etmediği, bu nedenle bu firmaların ileri sürülen 7 adet firma dışında kalmadığı savunmasına itibar edilmediği, davacının havalelerin 7 adet firmayla sınırlandırıldığı iddiasının kabul görmediği, taraflar arasındaki havalelere ilişkin dönemsel ilişkinin 3 dönemde toplanabileceği, 1. dönemin 09.11.2012-28.04.2014 dönemi olduğu, hesaptan tedarikçi hesaplarına ve hesap sahibinin farklı bankalar nezdindeki hesaplarına transferler yapıldığı, belirtilen tarih aralığında toplam 14 adet transfer işlemi yapıldığı, transferlerden 3 adedinin lehtarı ..., 8 adedinin lehtarı ..., 3 adedinin lehtarının ise davacı ... olduğu, 2. dönemin 02.06.2014-18.03.2016 dönemi olduğu, sadece davacı ...'in farklı bankalar nezdindeki hesaplarına tansfer yapıldığı, bu dönemde toplam 21 transfer işlemi yapılmış olup transferlerin tümünün lehtarının davacı olduğu, 3. dönemin 21.04.2016-30.11.2017 dönemi olduğu, bu dönemde toplam 30 transfer işlemi yapılmış olup 13 transfer işlemine itiraz edildiği, transferlerden 6 adedinin lehtarının ..., 4 adedinin lehtarı ..., 3 adedinin lehtarı ..., 1 adedinin lehtarı ..., 2 adedinin lehtarı ..., 1 adedinin lehtarı ise ... (...) olduğu, böylece toplam 64 adet havale yapıldığı, bunlardan 13 tanesinin itirazlı olduğu, bizzat davacı şirkete yapılan havaleler dışında kalan havalelerde de banka tarafından aynı prosedürün uygulandığı, davacının talimatı üzerine talimat ve ekindeki mal alım satım faturalarının denetlenip uygun görüldüğü taktirde havalelerin gerçekleştirildiği, ihtilaflı havalelerin gerçekleşme şekline dair davalı bankanın kayıtlarında ekran görüntülerinin bulunduğu, esasen ... Teftiş Kurulu raporunda da, yapılan incelemeler neticesinde transfer işlemlerine ilişkin e-posta yazışmalarının header bilgileri değiştirilmemiş olan firma tarafından iletilen e-postalar ile başladığının ve bir noktadan sonra yazışma silsilesinin devamı niteliğinde firmanın kurumsal elektronik posta adreslerinden gelen header bilgilerinin değiştirildiğinin, e-postaların gönderildiği ve işlem talimatlarının bu şekilde iletildiğinin, transfer işlemlerinde ise firmanın kurumsal elektronik posta adreslerinden gelen header bilgileri değiştirilmiş e-posta ile talimatlar iletilse de, e-posta içeriğinde daha önceki süreçte header bilgileri değiştirilmemiş olan firma tarafından iletilen e-posta içeriklerine atıfta bulunulmasının dikkati çektiğinin, bu hususların bir arada değerlendirilmesi neticesinde firma yetkilisi ve sahibinin kullandığı e-posta hesaplarına kötü niyetli üçüncü kişilerce erişilebildiği veya e-posta hesaplarının ele geçirildiği ya da firmanın da itiraza konu işlemlerin gerçekleştirilmesi sürecine müdahil olduğu kanısına varıldığının belirtildiği, olayla ilgili ... 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2018/834 E. sayılı dosyasında da yargılama yapıldığı, banka mensuplarından yargılanan bulunmadığı, şüphelilerin havaleleri alan şahıslar olması ve onlara karşı açılan dava bulunmaması, iş bu davanın sadece havalelerden sonraki döneme yönelik banka kusuruna

dayanması sebebiyle ceza dosyasının bekletici mesele yapılamayacağı, 16.08.20 17... .11.2017 tarihleri arasındaki yaklaşık üç aylık dönem içerisinde davacı şirketin sadece e-mail hesaplarının şifresinin ele geçirilmediği, davalı banka ile olan yazışmalarının da takip edilip davacının e-mail hesabından header bilgileri değiştirilmiş içeriği paralel sahte e-mailler gönderildiği, sahte e-maillerin içeriğinin davacı şirketten gelen gerçek e-mail yazışmalarının içeriğiyle benzerlik göstermesine çabalandığı, davacı şirketin bu kadar uzun bir süre e-mail hesabı üzerinden sahte e-maillerle davalı bankayla yazışmalar yapılmasını fark etmemesinin, basiretli tacir gibi davranma yükümlülüğüne tabi olan davacı şirketin kendisinden beklenen güvenlik tedbirlerini almada ağır ihmal ve kusurlu davrandığını gösterdiği, davacı şirketin davalı banka ile iletişimini sağlayan elektronik posta adresi hesapları ve şifresinin, davalı bankanın korumakla yükümlü olduğu bir alana yasal olmayan bir müdahale sonucu yetkisiz üçüncü kişilerin eline geçmediği, bilakis davacı şirketin kendi serverine yetkisiz kişilerin müdahalesi sonucu ele geçirilmiş olduğu, e-posta hesabının kontrolünün de yetkisiz üçüncü kişilerin eline geçtiği ve itiraza konu işlemlerin yapıldığı üç aylık dönem içerisinde bütün yazışmaların kontrol ve takip edildiği, davacının bu kadar uzun bir süre e-mail hesaplarının kontrolünün yetkisiz kişilerce ele geçirildiğini fark edip önlem almada ağır kusurlu bulunduğu, davacı şirketin yüksek bedelli havale işlemi yapmasına rağmen, bunların basit yöntemlerle hacklenerek ele geçirilebilecek nitelikteki e-mail yoluyla gönderilen talimatlarla yapılmasını tercih etmesinde, hatta operasyonel sebeplerle gerçekleştirilemeyen bazı talimatlarla ilgili ısrarla yine aynı yolla yazışmalar yapmasında, tercihinin kendi iradesi ile belirlendiği, davalı bankanın bu yönde bir telkin ve tavsiyesinin bulunmadığı, bu tercihin ise basiretli iş adamı gibi davranma yükümlülüğüne aykırı olduğu, davacı şirketin itirazlı havalelerden önceki dönemde de geçerli olan aynı e-mail adresleri ve aynı bilgisayara ait IP numarası üzerinden davaya konu talimatları gönderdiği, davalı bankanın bir kusurunun tespit edilemediği, bankaya zararın meydana gelmesinde yüklenebilecek müterafik kusur niteliğinde bir eylem ve işlemin bulunmadığı, zira itiraza ve davaya konu işlemlerin yapıldığı 3 aylık dönem içerisinde davacı şirket yetkililerinin talimatların geldiği e-mail adresi üzerinden ayrıca hesap hareketleri ve hesap kapama bilgileri talep ettikleri, aynı dönem içinde itirazsız iki adet havaleyi gerçekleştirdikleri, bankanın itirazlı havale işlemlerini en çok bir gün içinde swiftlerle davacı şirketin e-posta adresine bildirdiği, e-posta adreslerini bakıp kontrol etme yükümlülüğünü davacı şirketin 3 ay kadar bir süre içinde yerine getirmeyerek zarara sebep olduğu, havale işlemlerinin davacıya bildirilmesinden bir süre sonra havalelerin fiziken gerçekleştirilip alıcılar tarafından çekildiği, bu sürelerin makul süreler olduğu, davacı taraf e-maillerini ya da bankadaki mevduat hesaplarını basiretli bir tacir gibi kontrol etseydi üçüncü şahıslar bu paraları almadan hesaplara el konulabilecek durumda olduğu, 04.03.2022 tarihli bilirkişi raporunun tespit ve gerekçelerinin kabule şayan bulunduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalı bankaca gerçekleştirilen para transfer işlemlerinde 2012 yılından itibaren işleyişin davacı şirket yetkilisi ... ve çalışanı ... adlı kişilerin e-posta adresinden transfer talebi ile ekinde yazılı ve imzalı talimatla başladığı, e-posta ekinde ayrıca lehtara ilişkin dayanak faturanın gönderildiği, davalı banka personelince gerekli kontroller yapıldıktan sonra transferin gerçekleştirildiği, transfer sonrasında

oluşan swift mesajları ile dönemsel olarak hesap ekstresinin yine davalı banka tarafından davacının e-posta adreslerine iletildiği, dava konusu edilen 13 adet transfer işleminde de aynı prosedürün uygulandığı, transfer talimatlarının davacının ihtilafsız talimatları ile aynı e-posta adreslerinden gönderildiği, yine e-posta ekinde davacının yazılı ve imzalı talimatının bulunduğu, talimatlardaki imza ile ihtilafsız transfer talimatlarındaki imza arasında çıplak gözle ayır edilebilecek bir farklılık bulunmadığı, dava dışı dolandırıcılık failleri hakkında ... 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2018/384 E. sayılı dosyasında dolandırıcılık suçundan kamu davası açılmış olup iddianamede, şüphelilerin müşteki (davacı) şirketin e-posta adresi şifrelerinin bozularak e-posta adresi içeriğine eriştikleri, burada yer alan e-posta bilgilerini değiştirerek veya benzer yeni veri yerleştirerek banka şubesine gönderildiği, bu şekilde gerçekleştirdikleri hileli yöntemlerle banka nezdindeki hesaptan kendi veya irtibatlı oldukları hesaplara para havalesi yaptırdıkları tespitlerinin yapıldığı, Mahkemece hükme esas alınan bilirkişi raporunda da, işlemlerin davacının e-posta hesapları ele geçirilerek gönderilen talimatlarla gerçekleştirildiği, bu dönemde davacının e-posta adreslerinin ele geçirilmesine ilave olarak davacının davalı banka ile olan yazışmalarının da takip edildiği, davacının e-posta hesabından header bilgileri değiştirilmiş içeriği paralel sahte e-postalar gönderildiği, e-posta içeriğinin gerçek e-posta içeriği ile benzerlik gösterilmesine çabalandığı, taraflar arasında davacı tarafından e-posta ile gönderilen talimata istinaden para transferi yapılması ve oluşan swift mesajının davacıya iletilerek teyitleşilmesi şeklinde bir teamül oluştuğu, aynı dönemde gerçekleşen bazı işlemlere itiraz edilip bazılarına edilmediği, bu nedenle aynı dönemde gelen transfer talimatlarının hangisinin sahte hangisinin gerçek e-posta adresinden geldiğinin anlaşılmasının mümkün olmadığı, itiraza konu işlemlerin de itirazsız işlemlere ilişkin aynı yöntemle gerçekleştirildiği, işlemler arasında görünüşte bir fark bulunmadığı, davalı bankanın itiraza konu işlemlerin de yer aldığı hesap ekstrelerini davacının aynı e-posta adresine gönderdiği, davacının uzun süre boyunca kendi e-posta hesabı üzerinden davalı banka ile yazışmalar yapıldığını fark etmemesinin davacının kusurlu olduğunu gösterdiği, davacının kendi e-posta hesaplarının güvenliğini sağlamada gerekli önlemleri almadığı, yüksek miktarlı para transferlerini basit yöntemlerle ele geçirilebilecek e-posta yoluyla yapmayı tercih etmesinde davalı bankanın telkin ve tavsiyesinin bulunmadığı görüşünün bildirildiği, taraflar arasında para transferlerinin 7 tedarikçi şirket ile sınırlanmasına yönelik bir sözleşme hükmü veya davacının bu yönde açık bir talimatı bulunmadığı, uyuşmazlık konusu dönemde sahte e-posta talimatları yanında davacının aynı e-posta adresinden verilen gerçek transfer talimatlarının da bulunduğu, davalı bankaca düzenli olarak hesap ekstreleri davacının e-posta adresine gönderilmiş olup davacının e-posta adresinin ele geçirilmiş olması nedeniyle bunlardan haberdar olmadığının sabit olduğu, talimatların aynı e-posta adresinden ve gerçeği ile ayırt edilemeyecek benzerlikte gönderilmesi nedeniyle havale alıcılarının farklı firmalar olması veya işlem sıklığı gibi hususların bankanın dikkatini çekmemesinin bankanın kusuru olarak değerlendirilemeyeceği, dolayısıyla davalı banka çalışanlarının görevlerinin gerektirdiği özen ve dikkati gösterdikleri, kasıt ve ihmal şeklinde kusurlarının bulunmadığı ve davacı şirket ile davalı banka arasında süregelen e-posta yoluyla iletilen talimatla döviz transferi yapılması işlemlerinde, davacının kendi kusuruyla ele geçirilen e-posta adreslerinin kullanıldığı, dava konusu transfer talimatlarının uyuşmazlık konusu olmayan talimatlarla ayırt edilemeyecek derecede benzer olması, aynı dönem içerisinde davacının aynı yolla vermiş olduğu gerçek talimatların da bulunması nedeniyle davalı bankanın oluşan zarardan

sorumlu tutulması ve hafif kusur dahi izafe edilmesi mümkün olmayıp davacı şirketin e-posta adreslerinin dava dışı dolandırıcılık faillerince ele geçirilmesi suretiyle yapılan işlemlerin, zararın oluşumunda davalı bankanın özen sorumluluğundaki illiyet bağını kesecek ağırlıkta olduğu, Mahkemece davanın reddine karar verilmesinde bir isabetsizlik görülmediği gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A.Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, davacının e-posta hesapları ele geçirilerek verilen para transfer talimatları ile davalı banka nezdindeki hesabından 3. kişi ve şirketlerin hesaplarına yapılan swift işlemleri sonucunda uğranılan zararın davalı bankadan tahsili istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, takdir olunan 40.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, temyiz harcı peşin alındığından başkaca harç alınmasına mahal olmadığına, 24.12.2025 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.